

ZARZĄDZENIE

Dnia 28 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie **K. P.**

na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 28 maja 2020 r.,

w związku z zażaleniem wnioskodawcy na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2020 r., III KO 91/19 o odmowie przyjęcia wniosku K. P. o

wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 13 października 2011 r., sygn. II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 20 czerwca 2011 r., sygn. III K (...),

na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 460 k.p.k.,

zarządził:

odmówić przyjęcia zażalenia K. P. na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2020 r., III KO 91/19 o odmowie przyjęcia wniosku K. P. o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 13 października 2011 r., sygn. II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 20 czerwca 2011 r., sygn. III K (...) – wobec stwierdzenia, że środek odwoławczy został złożony po upływie terminu zawitego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2020 r., III KO 91/19, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku K. P. o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 13 października 2011 r., sygn. II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 20 czerwca 2011 r.,

sygn. III K (...) – wobec oczywistej bezzasadności wniosku. Odpis postanowienia wydanego w tej kwestii został doręczony skazanemu w dniu 25 lutego 2020 r. (k. – 15 akt SN w sprawie III KO 91/19) i od tej daty biegł termin do jego zaskarżenia. Nie zmienia tego adnotacja zamieszczona na zwrotnym potwierdzeniu odbioru o braku możliwości uzyskania czytelnego podpisu, skoro jednocześnie na tym potwierdzeniu odnotowano, że przesyłkę doręczono adresatowi. Stosownie bowiem do dyspozycji art. 136 k.p.k. w wypadku niemożności uzyskania pokwitowania odbioru pisma przez adresata, doręczający czyni na potwierdzeniu odbioru odpowiednią wzmiankę, tak jak to miało miejsce właśnie w niniejszej sprawie (obok podpisu, który został uznany za mało czytelny). Zauważyć przy tym trzeba, że stosownie do dyspozycji art. 460 k.p.k. zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od daty ogłoszenia postanowienia, a jeżeli ustawa – jak w tym wypadku – nakazuje doręczenie jego odpisu, termin ten liczy się od daty doręczenia. Natomiast zażalenie wnioskodawcy K. P. w niniejszej sprawie zostało sporządzone w dniu 3 maja 2020 r., nadano je w dniu 5 maja 2020 r., a do Sądu Najwyższego wpłynęło 11 maja 2020 r. Jest zatem oczywiste, że wniesienie środka odwoławczego nastąpiło w tej sprawie ze znacznym przekroczeniem terminu określonego w ustawie.

Skoro zatem należało uznać za skuteczne doręczenie odpisu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2020 r. już w dniu 25 lutego 2020 r., to tym samym, ponowne doręczenie odpisu tego samego postanowienia w dniu 27 kwietnia 2020 r. (k. – 22 akt SN w sprawie III KO 91/19) nie otwierało na nowo terminu do wniesienia środka odwoławczego.

Konsekwencją takiego stanu rzeczy jest uznanie pisma za bezskuteczne i odmowa przyjęcia zażalenia K. P. (art. 122 § 1 k.p.k.).

Mając to wszystko na uwadze zarządzono, jak na wstępie.